

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Iulie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonatori vechi spre ușurare pot lîpi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fișile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 19 Iunie st. v.

(†) Care va să dîcă aici la noi numele de Român este egal cu tradarea. Adece aici în Ardeal, pentru-că de aici au eșit la iveală Românii trădători. De aici din centru, — dacă se poate numi Clujul centrul de cultură în patria noastră, — se agitează Românii și Ungurii unii contra altora. Ear' dacă un diar ca „Kolozsvár“, care trăsece din fondul de dispozițiune al guvernului, este în stare să scrie despre noi Românii, că sîntem *egali cu tradarea*, și fără a documenta una ca aceasta, întrebăm: Unde este procurorul?

Întrebarea e scurtă.

Dacă va tăce procurorul fără-ca să ștergă pata aruncată în fața celor trei milioane de Români, atunci sîntem ispitiți a crede, că s'ar pute întempla mai curînd sau mai târziu, ca ceea-ce nu am fost să devenim! S'ar pute întempla să devenim, nu însă ceea-ce până acum numai se presupune, ci chiar aceea ce voese fudulii scriitorai maghiari.

Chiar de aceea răspunsul nostru actual nu se îndreaptă către diarul „Kolozsvár“, ci către adevărații politici serioși ai poporului maghiar. Pentru-că afaceri atât de ponderoase nu se pot tracta cu nisece băiețandri, care scriu numai din aușite sau din șoaptele unor limbi veninoase, ci aceste trebuiesc lim-

peșite așa, încât și cei de sus și cei de jos să se scie, că poporul român trăsece, că simte nu numai durere, dar și bucurie, și că își are o voință proprie și neînvinsă.

Una trebuie să se scie, că noi nu punem nici un pond pe amenințările publicisticii maghiare. Căci bine scim noi ce durere au și de ce frică sînt ei cuprinși. De aceea este bine, ca să trăsească în frică. Ear' noi mai virtos să ne arătăm vrednici de presupunerile, cu care ei ne înșinuă înaintea lumii.

Aceste înșinuări au să ne prindă bine odată. Ear' acest „odată“ are să vină fără-ca să-l aducem noi și fără să-l reclamăm noi. Cât timp aceleazează Maghiarii sosirea acestui „odată“, noi avem nu numai să-l așteptăm, dar' să fim tot atunci și pregătiți pentru însemnătatea lui.

Nici noi nu trebuie să uităm, cu câtă stăruință au lucrat Maghiarii trădători de patrie și Tron la anul 1848. Ci mai virtos să scrutăm istoria, și vom vedea, cum lucrează Maghiarii îndată după catastrofa dela Mohaci până la catastrofa dela Világos. Pururea au fost neliniștiți și tot neliniștiți se află și astăzi. De aceea să nu ne surprindă deloc șovinismul de rasă, de care sînt cuprinși. Stabilitate în lupta politică ungurească nu a existat. Din contră, deosebitele curente politice ca rezultate ale statelor mari europene i-au împins acolo unde nu sciau dinșii. Sau nu-i aflăm odată inimi ai Turcilor, ca mai târziu să-i numească frați? Nu-i aflăm inimi ai Casei domnitoare, ca mai târziu să se pună sub aripile ei? Nu-i aflăm inimi ai Germanilor, ca după aceea să se alieze cu dinșii contra monarhiei noastre? Și nu-i aflăm bătînd stradele Bucureștilor și ale Iașului înecînd o alianță cu fostele principate române, ca mai târziu să se încerce a străbate cu brațul armat în România? Sau nu-i aflăm odată pentru Sărbi și ați contra lor; odată contra Bulgarilor și ați pentru dinșii?

Nu are așadar' să ne surprindă nimic din nelogica politică ungurească. Și aceasta cu atât mai puțin, cu cât nu Maghiarii joacă politica Ungariei, ci Viena și Berlinul. Așa stînd lucrurile, Maghiarii devin pentru noi aproape indiferenți și puțin au a face cu combinațiunile politice românești. Ear' politica noastră românească nu are să fie inspirată decît de sentimentul iubirii de patrie, Tron și naționalitatea noastră.

Aici este punctul, în care ni-se tulbură apele. Ei voesc una, noi voim alta; ei voesc — *ce nu sciu*, noi pre-

tindem ceea-ce a fost, este și va fi al nostru.

De aici vine, că în neastîmpărul lor, Românul le este atât de drag, încât pentru dinșii sîntem egali cu tradarea.

Sîntem în monarhia această trei și jumătate milioane de Români, sîntem prin urmare tot atîtia trădători. A fi la marginea unei împărății atîtia trădători este o mare rubrică pentru politicul rafinat ca și pentru strategul inimic al acestei împărății. A fi atîtia trădători la marginea împărăției habsburgice ar fi un semn, că părțile sud-estice ale acestui imperiu sînt un crater, care așî-mâne va erupe cu atîtă grozăvie, încât peatră pe peatră nu va mai sta pe aceste locuri.

Dacă sîntem identici cu tradarea, ar trebui să și lucrăm ca trădătorii. Ar trebui să se și vadă rezultatele trădării.

Să ne punem afară de linie noi publicistii români și să scoatem în primul plan al trădării pe toți prelații români, pe toți amployații de stat români și în fruntea tuturor acestora să punem pe dl Moldován Gergely. Dacă dl Moldován Gergely ca Român ce este se numără între trădători, noi nu mai dîcem nimic.

Trecem pe terenul militar, care este unul dintre cele mai ponderoase pentru orice stat. Dacă dl Leonida Pop, baronul și distinsul *adlatus* al Maiestății Sale, este trădător, noi ne vom socoti alături de el. Dacă mulțimea tuturor oficerilor români și a regimentelor române se socotesc ca trădători, atunci noi trebuie să cădem afară de orice presupunere, că am sta în legătură cu trădătorii.

Sîntem trădători toată suflarea românească cîtă scie carte și cîtă scie, că dela Dunăre până la Tisa elementul românesc există, se sporesce și luptă cu greul vieții pentru existența sa națională. Și sînt mulți Românii, care locuiesc de veacuri pe acest pămînt al fericitei Dacii. Pentru aceea nu noi purtăm vina, dacă dela Traian împăratul și până astăzi ne-am străcurat prin atâtea vremi grele, încât astăzi Maghiarii, ca Iona, se află aproape în pîntecele chitului românesc.

Ce trebuie să facem, ca să nu fim trădători aici la noi?

Vom demite o rață de lumină.

Românii trebuie să se mai îmulească dela Carpați până la Tisa, — după-cum bine fac că se sporesc, — și așa cu chiu și vai să străbătem cu înecut în orașele unguresci, cucerindu-le

prin puterea numărului nostru. Spre Dobrița, Sătmăr și Cluj să ne îndreptăm, să le împoporăm, căci și așa aceste orașe ele de ele au să devină românesci. Dacă așa ne vom spori, încât acestor orașe să le luăm caracterul unguresc, Ungurii au dispărut sau romanisat. Și încă cum și cînd? Avînd puterea în mâinile lor.

Eată un mic desemn al programului trădătorilor valachi!? Scim sigur că domnul Moldován Gergely, care ca Român este identic cu tradarea, de sigur lucră pentru realizarea ei. Căci d-lui face chiar pe Maghiarii accesibili pentru trădători prin deosebite scrieri literare române în traducere ungurească. Cât sîntem de fericiti? Ne-am simți și mai fericiti, dacă Maghiarii ar rumpe vîlul neîncercării și ni-ar dîce: Mergeti înaintea!!

Noi însă ne vom duce mereu înainte, strivind cu bărbăția noastră toate obstacolele ce se încearcă Maghiarii a ni-le pune în cale, pentru-că, — după-cum ne spun ei, — la spatele noastre se află frații nostri din regatul României și, după-cum scim și noi, frații nostri de preste munți întrețin cu monarhia noastră cele mai intime legături politice. Frații nostri sînt prieteni ai monarhiei noastre, cu toate-că pe pămîntul acestei patrii se află trei milioane de trădători.

Ne cuprinde mirarea, cum de autoritățile noastre cu renume politic sînt atât de scurt vedătoare, încât pot să se încreadă în frații nostri din regatul vecin cînd aici acasă la ei și sub oblăduirea ungurească noi sîntem gata a răsturna ordinea de stat și a pune mejdele României până la Tisa?

E ușor a răspunde!

Maghiarii tănuiesc în sus, că ar exista cestiunea națională-română aici în patrie. Ear' cînd le vine bine o trimbiță în lungul și latul, că Românii sînt oameni pacinici și că numai câțiva trădători sînt, care nu au odiehnă...!!

Ei s'ar încerca a se spîla în apele, în care nu pot. Vom vedea mai târziu, care dintre naționalitățile acestei patrii vor ajunge la rezultatul aspirațiunilor lor politice și culturale. Și îndeosebi vom vedea rezultatul noului program săsece.

Noi însă ca Români nu vom invidia nici-odată politica săsească, numai cît nu o vom urmări. Ci scoși după-cum sîntem din cadrele constituției unguresci, ne vom lupta cu toată hotărîrea contra curentului maghiarisator și contra actualului sistem de guvernare. Și contra trădătorilor maghiari dela anul

1848 și dela 1866 vom face tot posibilul, ca nu numai Maghiarii singuri, ci toate popoarele acestei monarhii să se bucure de drepturi egale, aceasta chiar cu risicul de a fi pentru Maghiarii egali cu trădătorii!!

Politica Sașilor. Organul opoziției moderate „Budapester Tagblatt“ se ocupă în Nrul seu dela 30 Iunie cu rezultatele conferinței săsece din Sibiu. După această foaie singurul punct nou și important din programul Sașilor este voea ce se dă deputaților săsece de a intra, în conțelegere cu alegătorii, în orișicare partid dietal, așadar' și în cel guvernamental. Dar' după-ce s'a constatat, că nici unul singur din actualii deputați nu va intra în partidul guvernamental și că un conclud al alegătorilor din Sibiu impune deputaților acestui oraș să rămână și în viitor afară de partidele maghiare, nici această schimbare nu va avea mari rezultate practice. După aceste încheie organul apponyi-st precum urmează: „Dacă prin urmare în ciuda atitudinii conivente a programului sibiian nici un deputat săsece nu va intra în partidul guvernamental, dacă cu deosebire dl de Meltzl și bar. Salmen alegătorii le va interdice intrarea în partidul guvernamental, atunci abia credem, că contele Szapáry va fi aplicat să plătească drept premiu pentru „den Schatten eines Mannes“ (umbra unui bărbat) funcțiunea de comite-suprem al Sibiului, precum are naivitatea de a fabula o foaie vieneză gureșă, mai ales că candidatul stereotip al acestei foi la conferințele din Sibiu evident că n'a fost factor hotărîtor, ci velleitățile lui guvernamentale, — prin care în cele din urmă poate îi face chiar nedreptate foaia vieneză, — sînt hotărîrit desavuate prin amintitul conclud al alegătorilor sei, anunțat de „Sieb. D. Tageblatt.“

Foaia vieneză este „N. Fr. Pr.“, ear' „candidatul ei stereotip“ dl Dr. Oscar de Meltzl, după-cum am anunțat și noi la timpul seu.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 19 Iunie st. v.

Crtisa kossuth-istilor.

„Egyetértés“ publică următoarea scrisoare a deputatului Otto Herman, în care se dau nou detaluri despre daraverile partidului kossuth-ist. Eată traducerea acestei scrisori: „Stimate amice! Fără de a aștepta, că aplicat este stimatul meu amic Irányi să co-răspundă provocării lui Gavril Ugron de a publica scrisoarea lui Kossuth, te rog în interesul adevărului curat să publici următoarele rînduri: Partea din scrisoarea lui Kossuth, care se referesce

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Suferințele tinărului Werther.

De Goethe.

Cartea I.

(Urmare.)

Albert, pentru care această comparațiune nu era destul de instructivă, mai făcu unele obiecțiuni și între altele dîse, că eu am vorbit numai de o fată simplă; dar' cum s'ar pute scusa un om cuminte, care nu este atît de mărginit, care pătrunde cu vederea mai multe impregiurări, aceasta el nu o înțelege. — „Amice“, strigai eu, „omul e om și acea puținică minte ce va fi avînd puțin hotărîre, cînd patimile turbează și cînd omul se vede strîmtozat la marginile omenirii. Din contră. — Dar' despre astea de altădată“, dîsei și-mi luai pălăria. O, inima-mi era atît de plină — Ne-am despărțit fără să ne fi înțeles unul pe altul, precum în această lume nici-unul nu înțelege ușor pe celalalt.

15 August.

Den, e sigur, că în lume nimic nu face pe om necesar, decît iubirea. Simțesc la Lotta, că nu m'ar perde bucuero, ear' copiii n'au altă închipuire, decît că eu totdeauna voi veni mîne eară. Astăzi am fost acolo, ca să acordez pianul Lottei; dar' n'am ajuns să o fac, pentru-că copiii m'au persecutat să

le spun o poveste și Lotta singură a dîs să le fac pe voe. Li-am tăiat pâinea de cină, pe care o primesc acum dela mine mai tot atît de cu drag ca și dela Lotta, și li-am spus basmul despre princesa, pe care o slugesc nisece mîni. Cu privilegiu de aceste învîț mult, te asigur, și sînt uimit ce impresiune face asupra lor. Fiindcă une-ori trebuie să inventez câte un punct de incidență, pe care îl uit a doua-ori, ei dîc numai decît, că prima-dată a fost altmîntrelea, așa că acum mă deprind să le recitez pe gleau, neschimbate în aceeași cadență de silabe. Din aceasta am învățat, că autorul print'o a doua ediție schimbată a poeziilor, chiar și dacă poeticește s'ar fi îmbunătățit cine scie cît, neapărat trebuie să strice cărții sale. Prima impresiune ne găsește binevoitori și omul este astfel făcut, încât îl poți convinge despre cele mai aventuroase lucruri; dar' aceasta și rămîne numai decît și vai de acela, care voesc să o rață și să o nimecească!

18 August.

Trebuia oare să fie așa, ca ceea-ce face fericirea omului să fie totodată pentru el un izvor de miserie?

Sentimentul plin și cald al inimii mele către natura viuă, care mă umplea cu atîta voluptate, care prefăcea într-un paradis lumea din giurul meu, a devenit acum o tortură nesuferită, un spirit schingiuit, care mă urmărește pe toate cărările. De alte-ori cînd priviam de pe stîncă întreaș valeda roditoare

preste riș până la ceaaltă colină; cînd vedeam munții aceia îmbrăcați în păduri dese dela poale până la pisc; vîile acele cu șerpurile lor variate, umbrite de cele mai drăgălașe păduri; cînd riul lin lunea printre trestiișuierătoare legănate de dulcele vînt de seară; cînd auziam apoi paserile dînd viață pădurii și milioanele de roiuri de musculițe jucînd curajoase în cea din urmă rață roșie a soarelui; cînd cea din urmă privire tremurătoare a lui scoata din iarbă gîndacul bătăitor, cînd vedeam muschiul silind stîncă mea tare să-l hrănească și tușul ce crește pe coasta stearpă de năsip, cînd toate aceste îmi deschideau viața înflăcărată și sfîntă a naturii: o cum se cuprindea inima mea caldă de ele, în această mare îmbelșugare mă simțiam ca și îndumnețit și splendidele figuri ale lumii nesfîrșite se mișcau dînd viață în sufletul meu. Munți uriași mă încungiurau, abisuri stau înaintea mea, torente se rostogoliau spre vale, riurile curgeau sub mine, pădurea și muntele rîsunau; și eu le vedeam lucrînd și creînd într'olaltă în afundimile pămîntului, toate aceste puteri nepătrunse; ear' deasupra pămîntului sub cer vedeam mișunatul neamurilor nenumărate de ființe. Toate, toate împorate cu mii de figuri; ear' oamenii se scutesc unii cu alții în căscioarele lor, își fac cuibul și stăpînesc în felul lor această lume largă. Sărmane nebun! care atît de puțin prețuiesc toate aceste, pentru-că tu atît de mic ești. — Dela muntele neumblat preste pustiu, pe care n'a călcat nici un picior de

om și până la marginea necunoscutului ocean adie spiritul vecinicului creator și se bucură de fiecare fir de pulbere, care îl aude și trăsece. — Ah! atunci adese m'am dorit să am aripile cocorului, care sbura preste mine, și să sbor la marginea mării nemăsurate, din păharul spumegos al nesfîrșitului să beau deliciul vieții pline și să simțesc în puterea mărginită a pieptului meu numai un moment din fericirea ființei, care toate le produce din sine și prin sine.

Frate, numai amintirea acelor oare îmi face bine. Chiar și aceasta încordare de a revoca acele sentimente negrăite, de a le exprima încă odată, îmi înalță sufletul preste sine însuși și mă face să simțesc de două ori starea penibilă ce mă încungiură astăzi.

Pare-că s'a tras o perdea dinaintea sufletului meu și teatrul vieții nesfîrșite se prefăce înaintea mea în abisul mormentului vecinic deschis.

Poți tu dîce: Aceasta este! Cînd toate sînt trecătoare? Cînd toate se învîrt cu iuțea furtunii, ear' puterea existenței lor resistă atît de rar, cînd toate sînt răpite de torent, scufundate sau sdrobite de stîncă. Aici nu este un moment, care nu te-ar mistul pe tine și pe ai tăi din giurul tău, nici un moment, în care să nu fi un distrugător, pentru-că trebuie să fii; cea mai inocentă plimbare costă viața alor mii de mii de vermișori, un pas distruge clădirea migăloasă a furnicilor și îndeasă o lume mică în mormentul ticălos. Ha! Nu miseria cea mare și rară

a lumii, valurile, care vă înecă satele, cutremurile, care vă înghit orașele, nu aceste mișcă. Dar' îmi sfășie inima puterea mistuitoare, care zace acunsă în universul naturii, care n'a plămuit nimica ce n'ar fi distrus pe vecinul seu, pe sine însuși. Și astfel umbli amețit și înspăimîntat între cer și pămînt și puterile lor lucrătoare: și nu ved nimic decît un monstru ce în veci înghite și în veci rumegă. (Va urma.)

Dragostea și dorul Românului!

(Urmare și fine.)

Să vedem cum stăm cu dorul? El este și mai greu de suportat, căci cine cade în ghiarele lui nemiloase, ușor nu poate scăpa de acele și dîce poporul:

Pe unde merge dorul

Nu poți ara o plugul,

Că s'acată plugu'n dor,

Boii trag de se omor.

Da! Nici chiar boii nu-l pot mișca din loc. Și precît este de greu de suportat, pe atîta de departe străbate; căci eată-cum se vaietă fetița:

Bade, dorul dela tine

Preste multe dealuri vine

Și nu-l poate opri nime,

Nici Țiganul cu lăuta,

Nici păstori cu fluiera,

Numai eu cu inima.

El trece văi și dealuri, câmpii și ape, și nu este în stare a-l opri nici lăutarul, dar' nici

la formarea partidului, respective răspunsul lui, nu stă în legătură cu excursiunea dela Turin, căci acest răspuns, — deși eu n'am fost numit, — mi-a fost adresat mie. Din considerațiune la anumite curente am scris lui Kossuth încă înainte de excursiunea la Turin despre eventualitățile formării unui partid radical. În aceasta am fost condus de părerea, că curentului, care pe baza principiului „mai multă lealitate și mai puțină libertate“ întesce spre cunoscuta „capabilitate de guvern“, trebuie să răspundem cu formarea unui partid pe baza principiului „mai mult sentiment propriu și mai multă libertate“, se înțelege, numai în cazul, când sesiunea se va întâmpla și curentul va fi favorabil. Kossuth sfătuiesc în scrisoarea către Irányi la concordie și ținare laolaltă chiar și cu prețul de a nu se înființa un partid mai apropiat de punctul său de vedere decât partidul independenței și dela 1848. Această părere, respective răspunsul a fost hotărâtor cu respect la situația de atunci, dar după părerea mea nu poate nimici îndreptățirea aspirațiunii cu respect la viitor, cu deosebire atunci, când în actualul partid sub firma capabilității de guvern se ridică la suprafață curente reacționare. Ear' dacă am scris deja atâtă, mai adaug următoarele: S'a indicat la numirile „dela 49“ și „republican“ și anume pentru a produce efect mai mare. În fața acestora este faptă, că noi doi, I. Madarász și eu am intrat în clubul partidului pe baza programului dela 1874. Acest program simplamente 'și-a pus de scop independența Ungariei, pentru-că acest scop este natural, mai departe pentru-că acest program avea pe atunci putere unitoare și în fine pentru-că, strict luat, independența Ungariei după formă, fire și măsură nu depinde numai dela circumscripțiunile programelor, ci în mare măsură dela constelațiunile europene, care în măsură esențială pot influența la schimbarea programelor. Eu cred, ca programul dela 1874 chiar în vederea numitelor constelațiuni este îndreptățit, poate forma convingerea oamenilor serioși și prelungea aceea este cu deservire compatibil cu acea formă de partid, care nu fără motiv poartă titlul dublu de „partid al independenței și dela 1848“. După această scrisoare, pare-ni-se, și mai greu se vor înțelege kossuth-istii.

Afacerea matriculelor.

„Magyar Állam“ serie, că declarațiunea scaunului papal asupra ordinațiunii despre matricule nu poate sosi decât după câteva săptămâni. Vaticanul după această foaie nu va lua în considerare numai ordinațiunea de sub întrebare, ci cu deosebire consecvențele ei, ear' afară de aceea Vaticanul așteaptă pașii guvernului ungar relativ la revizuirea art. de lege 53/1868. Se înțelege, Papa va desaproba ordinațiunea. În fața propunerii, publicată în „Magyar Állam“ și venită din Agria, ca clerul catolic să sisteze purtarea matriculelor, publică organul oficial al arhidiecesei de Agria următorul comunicat: „În interesul reputațiunii cle-

rului din arhidieceasa de Agria ne ținem de datorință a declara, că propunerea pretinsă din Agria, publicată în numărul dela 28 Iunie al lui „Magyar Állam“, după-care episcopii se abdice statului purtarea matriculelor, — este departe de vederile clerului și nu se poate considera decât de o aberațiune regretabilă“.

Exregele Milan.

Milan, tatăl regelui Sârbiei, petrece din când în când în capitala țării sale și, cu toate-că a renunțat la tron în favorul fiului său minor, face multă politică militantă și se pronunță adeseori fără rezervă în contra politicii guvernului constituțional actual.

Vorbirea sa, care a ținut-o acum zilele aceste la banchetul profesorilor universitari din Belgrad, a făcut mult șvon în lumea politică. Ea are următorul cuprins:

Domnilor! Dați-mi voe să-mi exprim înainte de toate bucuria și mulțumita mea colegiului profesoral dela cel mai înalt așezământ cultural al nostru pentru onoarea ce 'mi-s'a dat, precum și pentru toastul ridicat fiului meu, Maiestății Sale regelui Alexandru și casei Obrenovici pentru străduințele sale pe terenul culturii populare și pentru înflorirea universității. Când am primit onorifică invitare la acest banchet, n'am stat nici un moment pe gânduri a nu o primi, deși sciam prea bine, că în curentul de astăzi și timpurile particulare, în care trăim, din ură și pismă multe vor fi tălmăcite în mod fals. Eu am venit la d-voastră, domnilor, deși eram convins, că suflute mici vor atribui acestei adunări un caracter politic; eu am venit însă, fiindcă eram și convins, că cel mai înalt așezământ cultural al Sârbiei nu este învoit cu curentul veritabil sau artificial, care dominează astăzi viața politică din Sârbia. Domnilor! Deosebitele forme de guvernare, — și în prima linie cele democratice, — cer, formează și consumă mulți politici, multe feluri de tendențe.

Eu țin deci curente politice în partea lor cea mai mare de formațiuni efemere și mă leg, încât privesc popularitatea, de cuvintele cunoscute ale marelui bărbat de stat și patriot francez, care și el a avut nefericirea, sau mai bine zis fericirea de a veni în contradicere cu opiniunea publică și cu curentul, care a purtat-o. Jules Ferry a zis, că nepopularitatea se consideră astăzi de un păcat fără iertare; precum în evul mediu omul se anatemiza, astfel masele brutale anatemi-sează astăzi figuri politice prin nepopularitate. Popularitate, nepopularitate, ele sunt expresiuni brutale ale vieții politice de astăzi. Nici-odată caractere sublimă și într'adevăr liberale n'au recunoscut acest despotism plin de toane. Astăzi se scie: există o doctrină formală despre aceea, cum se fabrică curente politice și câte diare sunt de lipsă pentru a-ți cumpăra popularitatea. Spre fericire însă un curent politic numai atunci se poate susține pentru totdeauna, dacă se razimă pe conștientitate, pe judecată matură și pe sentimentul de datorință. Dacă deci am venit astăzi la d-voastră, am venit pentru-că aveam sentimentul, că manifestarea de astăzi poate să fie numai o manifestare a sentimentelor comune sfințite și neturburate de devotament pentru Maiestatea Sa regele, precum și pentru idea de stat

sârbă, al cărei purtător este și va fi el și pe care universitatea sârbă își ține de datorință la o sprigină. Universitatea a și dovedit în faptă această interpretare prin cuvintele pronunțate de cel mai vechiu membru al ei, de dl profesor Srećicovici.

Trecând la vorbirea rectorului Nicolaevici a zis regele:

Trebuie să recunosc, că în decursul guvernării mele n'am putut face atâtă pentru universitate, cât am voit. Dar' guvernarea mea a fost furtunoasă.

Prelungă diferitele complicațiuni politice foarte importante, ea a fost caracterizată și în politica internă printr-o desperată luptă pentru existență; eu nu m'am luptat atât pentru mine, cât mai ales în interesul acelor principii fundamentale, fără de care un organism modern de stat și un stat cultural este imposibil să existe. În decursul guvernării mele nu nici o zi, ci nici o secundă n'a trecut, în care să nu 'mi-se fi pus în cale cele mai mari greutăți. Atunci am preferit să renunț la tron, decât să urmez acelei direcțiuni și aceluși curent politic, pe care nu le-am aprobat nici-odată și al căror adversar hotărât voi fi totdeauna. Cu toate acestea am luat însă hotărârea de a rămâne cel mai însușit supus al Maiestății Sale regelui și de a respecta totdeauna ordinea legală în țeară. Și eată, în ciuda acestei hotărâri a mele, prin care am voit să dau curentului contrar ocaziune să arete lumii, că este mai bun decât mine, totuși nu sunt atât de fericit să pot ajunge la odihnă, fiindcă mereu sunt dat pradă calomniilor nemernice și nemotivate. Dar' tocmai pentru aceea sunt firm decis să lupt cu toată hotărârea pentru drepturile ce-mi compet ca cetățean și tată al regelui domnitor. De câte-ori va cuteza cineva să se atingă de aceste drepturi, voi declara totdeauna apriat și fără încungiur, că aceasta este scandalos, cutezat și ilegal. De câte-ori voi fi bănuț, că eu sunt cauza, pentru care state străine iau măsuri, prin care cred a-și apăra interesele, voi striga tot atât de tare: Este infamie, este mișelie. Pentru fiecare act al guvernării mele iau responsabilitate asupra mea, dar' nu aș pute face aceasta nici-când relativ la evenimentele ce s'au desfășurat după abdicarea mea, căci situația critică de astăzi a Sârbiei este rezultatul demonstrațiunilor proaste și mișeliei.

Recunoascerea principelui Ferdinand din Bulgaria.

În zilele din urmă s'a vorbit mult despre nota guvernului bulgar îndreptată înaltei Porți pentru recunoascerea principelui Ferdinand și pentru libertatea cultului Bulgarilor macedoneni. Credem de interes a face cunoscut cititorilor nostri chiar textul acelei importante note, care este următorul:

De cinci ani Bulgaria își dă silința de a-și împlini în mod conștient deobligamentele sale internaționale și a și corespunde datorințelor sale față cu puterea suzerană în limitele dispozițiunilor tractatului dela Berlin. Mai departe Bulgaria a dat dovadă despre hotărârea sa firmă de a apăra autonomia țării și de a scuti susținerea liniștei și a ordinii. Guvernul princiar bulgar a socotit la sprigină înaltei Porți în năsuințele sale; interesele politice ale înaltei Porți sunt identice cu ale Bulgariei. Spre nefericire guvernul imperial otoman nu 'și-a împlinit datorințele

ca putere suzerană și a îngreunat astfel foarte mult pozițiunea guvernului bulgar.

Pe baza articolului 3 al tractatului dela Berlin, națiunea bulgară a ales prin o alegere liberă și legală pe suveranul său și așteaptă astfel să urmeze recunoascerea aceluia decâtă înalta poartă. Turcia însă a trimis din contră la 5 Martie 1888 la Sofia un protest împotriva acestei alegeri. Celelalte puteri susțin cu guvernul princiar bulgar relațiuni regulate, precând înalta Poartă continuă a ignora guvernul bulgar legal, până-când se tractează de a cere dela el plățirea tributului sau împlinirea vreunei datorințe oare-care. Atitudinea aceasta a Turciei este cauza neliniștei spiritelor în Bulgaria, fiindcă inimicii înaltei Porți și ai Bulgariei folosesc aceasta pentru de a provoca în țeară agitații și a face intrigi.

Guvernul imperial otoman observă aceeași atitudine dușmănoasă față cu propriii lui supuși de naționalitate bulgară. În contradicere cu aceasta situațiunea Mohamedanilor în Bulgaria a fost în toate timpurile obiectul celei mai zeloză îngrijiri a guvernului princiar bulgar. Comunitățile mohamedane se consideră în principatul Bulgariei de egal îndreptățite cu celelalte comunități; 23 mufti se plătesc din bugetul statului întocmai ca episcopii bulgari. Aceste comunități mohamedane din Bulgaria aleg în deplină libertate reprezentanți lor politici așa, încât 50 din ei funcționează ca membri ai reprezentanței naționale. Numai supușii mohamedani din Bulgaria au primit concesiunea de a fi scutiți de serviciu militar. Cu toate aceste mulți din ei s'arvesc chiar ca ofițeri în rândurile armatei bulgare. Moșeele primesc întocmai ca și școalele mohamedane subsidii dela stat.

Guvernul bulgar avea deci dreptul de a spera și a aștepta, că Turcia va acorda supușilor săi bulgari cel puțin libertate religioasă completă și anume cu respect la privilegiile, de care se bucură Mohamedanii în Bulgaria. În această așteptare guvernul bulgar s'a înșelat. Supușii Maiestății Sale Sultanului, care aparțin naționalității bulgare, sânt din contră persecutați fără milă și nu se bucură nici decât de libertatea, care li-o garantează tractatul dela Berlin și de care sânt pârtașe toate celelalte comunități religioase din Turcia.

Această nedreaptă stare de lucruri nu poate să rămână fără influență asupra sentimentelor populațiunii Bulgariei și exercită în mod firesc o presiune asupra guvernului princiar bulgar, fiindcă regimul principatului este un regim constituțional.

În urmarea acestora Bulgaria va fi nevoită a-și rezerva libertate de acțiune, dacă guvernul înaltei Porți nu-și va schimba atitudinea față cu principatul-vasal și nu va dovedi mai multă dreptate ca până acum față cu el.

Apel.

Sf. Nicolaul-mare, 26 Iunie 1890.

Mult onoratului public român, preastimatele dame și damicele române!*)

Într'un număr al „Luminătorului“ mult on. doamnă Emilia Halic, ca președintă a comitetului de dame din loc, prin un apel a binevoit a aduce la cunoștința onoratului

*) Toate diarele române sânt cu stimă rugate a reproduce în coloanele lor aceasta avizare.

public și a preastimatele dame și damicele române, că pentru de a pute ridica cauza învătământului național român la acel grad al culturii, la care poftescă spiritul secolului present, împregiurările sociale ale orașului nostru, și pentru de a pute ține cont cu celelalte națiuni conlocuitoare; — la inițiativa și sfatul cel părintesc al conducătorilor nostri naționali, comitetul școlar gr-or. confesional din loc a decis ridicarea unui edificiu cu două sale de învățământ pe seama pruncilor și deschiderea unei școale separate pentru fete.

Dar' considerând, că poporul e atât de îngreunat cu felurite contribuțiuni, încât nu se mai poate îngreuna și cu o repartare nouă, apoi ca să ne putem ajunge scopul fără de repartări sau sarcini nouă puse pe umerii credincioșilor, înaltul minister de finance, în conțelegere cu cel al cultelor, s'a îndurat a ne permite spre sus atinsul scop emiterea de sortituri (losuri) într'un număr restrins la 30 cr.

Când prin sus provocat apel această împregiurare s'a adus la cunoștința onoratului public român, tot atunci am descoperit și aceea, că aici s'a constituit un comitet compus din dame fără deosebire de naționalitate (cu părere de rău, de Român abia sânt 2—3) cu scop de a aduna donațiuni, lucruri femeiesci de mână și alte obiecte care se vor folosi de dobândi (nyeremény tárgyak) la tragerile sorților, ca așa suma de 2000 fl. sub deobligament menită pentru procurarea obiectelor să rămână în favorul fondului. De aici porcețând, prin apelul nostru ni-am luat îndrăzneala de a ruga pe preastimate dame și damicele din țeară să binevoască a ne da mână de ajutor întru ajungerea scopului propus, prin donarea și colectarea obiectelor recerute.

La apelul nostru ni-a răspuns ca prima matronă Alieța Sa principesa Zurlo de Sân Marco născută Naco, atât de marinimos, încât ni-a donat primul obiect „o pictură în oleu“ în valoare de 300 fl, ear' alta de 90 fl. De aici apoi cu excepțiunea alor 2—3 toate damele și damicele de altă naționalitate din loc au donat felurite lucruri, cari de care mai prețioase, încât cele deja intrate trec peste 200 bucăți. Va să zică lumea străină și din giur, — în considerațiunea scopului măreț al culturii generale, — ne-a îmbrășșat cu căldură și cu o iubire preste așteptare.

Durere! înecită durere! că nu putem tot astfel dice și despre preastimatele dame și damicele române, deși cauza, scopul epur cultural, național. Cu multă părere de rău trebuie să amintim, cum până acum abia 5—6 dame de ale noastre au aflat de demn să ne spriginească, — cărora a priori și până a ne împlini datorința cu publicarea numelor și a obiectelor donate, ne ținem de sacra datorință de a le exprima și cu această ocaziune cea mai ferbinte a noastră mulțumită. Din A r a d, Sibiu, Lugoj, Oradea-mare, Timișoara s. a., apoi multele multe reuniuni femeiesci, mii de preotese și damicele de ale acestora, sutele de învățătoare, care propun elevelor lucruri de mână, — deși după modesta noastră opiniune li-ar fi chiar o datorință morală să arete lumii străine, că atunci, când e pusă pe tapet cauza culturală națională, se sciu însușeli, sciu să de semn de viață, sciu să arete lumii străine, că se ocupă și ele cu industria de casă; — până acum chiar d-lor au rămas înderă!

Preastimatele dame și damicele! Nu e vorba numai de interesul local al nostru, adică al Sân-Micloșenilor, ci sânt puse la probă renumele și dexteritatea femeii române. Ne stă rău, numele domnilor-voastre devine urit blamat înaintea opiniunii publice străine, dacă între alte sute de felurite donuri jertfite pe altarul culturii naționale române, damele și damicele române cu 10 zile înainte de tragerea la expozițiunea obiectelor vor fi reprezentate cu abia 8—10 bucăți. Străinii ne vor critica, ne vor arăta cu degetul, ne vor colporta prin diarele lor, — și cu tot dreptul.

Nu nu e scopul de a face imputări, Doamne feresce, ci din contră ne ținem de datorință prin clarificarea întrebării: cu profundă stimă a vă ruga, ca să vă nisuiți a ne salva onoarea națională. De nu ne îngâmădău damele și damicele străine cu preastimatele lor donuri, n'aveam cauză de a eși în publicitate, acum însă sântem moralmente constrinși, spunând adevărul, să vă rugăm: ca fiecare după putințele sale să se îndure a ne trimite lucruri ori-cât de neînsemnate în valoare, căci și cea mai mică jertfă e bine și cu mare mulțumită primită. Va să zică nu pretindem lux, nu jertfe mari materiale, ci numai bunăvoință: ca astfel să delăturăm opiniunea cea rea a străinilor referitoare la dexteritatea femeii române. — Obiectele marinimoase sânt a se adresa m. onor. doamne Emilia Halic, adv. și președinta comitetului damelor din loc, până la 10 August a. c.

Nu putem întrelăsa a aduce la cunoștința onoratului public român, că edificul, despre care e vorba, e deja gata și interimal luat în folosință. E un edificiu pompos în valoare de 5600 fl. Fără șfeală putem dice, că e o școală, decât care mai mândră, mai cor-

fluerașul cu al seu vers dois; ci trecend fără ascultare preste toate, se opresce în inima aceia, unde este trimis.

Și că Românul nu iubescă țeri străine, ci mult mai fericit se simte la căminul strămoșesc, se vede din următoarele:

Decât în țeară străină
Cu colac de grâu în mână,
Mai bine în satul tău
Cu pâne de mălaiu rău.
Că-n sat străin dacă-i mere
De'ai mânca colac cu miere;
Îl mănăci cu bănat și jele.
De'ai mânca pită cu vin,
O mănăci tot cu suspin
Și la inimă-i venin.

Pentru aceea, când se și întâmplă de este silit să părăsească vatra părinților, din depărtare, gândind acasă cu dor și jale, se vaietă:

De jalea inimii mele
Plâng petrite pe vâlele
Și fagii la dosurele,
De mila traiului meu
Plâng petrite pe păreu,
Și cu ele plâng și eu.

Sau când prin poruncă împărătească este chemat sub arme, de durerea și năcazul ce este cuprins pentru rămânerea mândrei sale fără mângăiere, la ultima petrecere din sat chiescesc plin de amar:

Măi lăutaș din lumea vechie,
Trage-mi una la urechie,
Să joc să mă veselesc,
Cu mândruța să trăiesc.

Că aji-mâne voi pleca,
Beluța 'mi-o rămâne
Năcăjită, întristată
Și cu inimioara coaptă
De durere și de dor
După al ei pușor.
Că sub pușcă de m'or pune
N'oi mai fi ce-am fost pe lume,
Ci un om făr' de noroc
Ca un lemn de ars în foc.

Eată pe cine recomand el de soldat și care fără de nici o grijă poate să facă serviciu:

Cătănia cui e bună?
La ficiorul fără mumă!
Cătănia cui e dată?
La ficiorul fără tată.
Cătănia ăluia-i bună,
Care n'are pic de mândră.

Numai acelora e bună, căci nu lasă în urma lor acasă pe nime cu inima triptă, arsă. Dar' totuși ca cei de acasă să nu rămână făr' de mângăiere, — cu deosebire aleasa-i, — auzind cucul cântând, îl roagă, ca mergend la el acasă și aședându-se în apropierea unde el lucră să-i cânte și să-i aline durerea:

Cucule cu pene sure
Tu cânti vara prin pădure
Cânti la lume, cânti la țeară,
Cânti și stungi dureri amare.
De-ai făcut tu cuiva bine,
Fă acuma și cu mine,
Când mândra-mi va fi la sapă,
Cântă-i ca de dor să-i treacă,

Spune-i, că puițul ei
Înapoi ear' va veni,
Să aștepte 'n bucurie
Pân' vine din cătanie.

El tocmai de acolo din depărtare, trăind cu foc și dor, dar' avend oare-cari presemne, nu cumva să fie înșelat de aleasa-i și să-l fi părăsit, o întreabă trimițându-i pe vânt scire:

Auți leleo din departe,
Fi-re-ai plină de păcate
Trimite-mi pe vânt de scire,
Ori mai ții tot aia fire,
Ca de-o ții să te doresc,
Pentru tine să trăiesc,
Ear' de nu să sciu curat,
Care șerpe m'a mușcat,
Și că fost-a veninat,
Ca să sciu când voi veni,
Cu el de m'oi întâlni,
Să-l întreb de sănătate
Ce-a făcut pân' fui departe.

De se întâmplă, că el mergend la cătanie o părăsesce și ea are convingere deplină, că nu o mai doresce, îl blastemă astfel:

Ajungă-te bade-ajungă,
Ajungă-te dorul meu
Unde-o fi locul mai rău.
Pe drumuța dealului,
Pe urmuța calului,
Cuțitul din teacă-ți saie,
La inimă să te taie,
Să-ți meargă sângele vale
Și pe drum și pe cărare;

Să-ți meargă sângele tău
Și pe drum și pe păreu,
Stee când 'loi opri eu
Cu trei fire de măргеle
În cornu năfrâmii mele.

Blastem înfricoșat, însă după merit! Și că Românul prelungea toate necazurile, prelungea că lasă părinți, neamuri și prieteni, dar' mai cu seamă pe aleasa inimii sale în dor și suspin; și că el într'adevăr cu credință și dragoste împlinesce această poruncă înaltă, la plecare eată cum își ia rămas bun dela toți ai sei:

Să trăiți, ortaci cu bine,
Voi toți oameni de-omenie,
Eu vă las mă duc departe
Să mă umplu de păcate,
De păcate cătănesci,
De dureri ibovnicești.
Dar' vă rog pe toți cu bine
Să vă rugați pentru mine
Să pot slugi cu credință
La 'mpărat spre biruință,
S'apăr țeară și moșie
De rele și vijelie.

Credincios de secolii țerii și împăratului este gata a-i apăra până la cea din urmă picătură de sânge. O dovadă în ochii reuțăcioșilor și neîmpăcaților șovinisti, care îndrănesc a sbuciuma în fața lumii, că Românul nu este credincios patriei și tronului. Asculte doinele Românului și apoi vorbească!

Maidan, în 5/17 Iunie 1890.

Aureliu Iana.

punătoare tuturor recerînțelor pedagogice nu credem să fie alta în Torontal nici la o națiune; apoi că biletele noastre de losuri sînt deja împărțite între cunoscuții noștri de prin toate părțile. Deci pe acei preasfîinți domni, pe care i-am însărcinat cu împărțirea losurilor, îi rugăm, să binevoască a-și lua osteneala, pe aceste a le recomanda și vinde între cunoscuți, prieteni și rudeni.

Îndeosebi ne adresăm către preasfîinți domni episcopi români ca către apostolii în-vățămîntului, ai școalelor, ca să se îndure a recomanda întreprinderea noastră preasfîințului cler și popor din eparchiile lor.

În fine spre orientare însemnăm, că cu ocaziunea tragerii, care se va efectua sub controla autorităților politice în 24 August a. c., corul plugarilor din loc, prelungim un concert compus din deosebite cântări naționale și executat la festivitatea populară împreună cu petrecere de joc, va da seara și reprezentanțiunea „Ruga dela Chisetteu”, la care cu toată stima avem onoare a invita pe onor. public din giur și străinătate.

Comitetul arangatori al sortiturilor în favoarea școalelor confesionale române.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul a cercetat alaltăieri pe bolnavul ministru de externe, contele Gustav Kálnoky, în a cărui stare medicii constatăază o îmbunătățire progresivă.

Comisar regesc pentru delimitarea granițelor moldo-române a fost numit din partea guvernului ungar comitele-suprem al comitatului Ciucului, Valentin Miko.

Numărul școlarilor la gimnasiul superior de stat din Sibiu în anul școlastic 1889/90 a fost 308. După religie au fost: ev. lut. 10, ev. ref. 42, greco-catolici 38, gr. orientali 92, israeliți 4, romano-catolici 121 și unitari 1. După indigenat: 41 din Sibiu, 51 din comitatul Sibiului, 214 din alte comitate, 1 de preste Laita și 1 din străinătate.

Notele cele vechi de un fl., după o nouă ordinație a ministrului de finance, de astăzi începînd nu se mai primesc în chip de plată la casella statului, unde se vor primi până la 30 Iunie 1892. Dar se pot schimba în note nouă până la 31 Martie 1892 la percepțoriile de prelungă direcțiunile financiare, care le vor trimite la cassa centrală spre a fi scoase din circulațiune.

Nouă legătură cu România. „Ellenzék” dela 28 Iunie scrie, că stăruințelor lui Gavril Ugron a succedat să obțină din partea României o convenție de a stabili o nouă comunicațiune de cale ferată între Transilvania și România prin pasul Ghimeșului. Convențiunea respectivă se va subscrive dîlele aceste. Afacerea s’a întârziat numai din cauză, că nu s’a putut stabili a doua legătură cu România, care va fi sau prin pasul Vulcanului sau pe la Turnul-roșu, dar’ cu privire la legătură prin pasul Ghimeșului sînt uniți atît cei din Transilvania, cît și cei din România. Pentru această scire lăsam responsabilitatea deocamdată lui „Ellenzék”.

Măsuri contra holerei. Ministrul ung. de comerț a trimis pe cale telegrafică autorităților maritime următorul ordin: În urma întinderii epidemiei holerei în Spania, dispuim, ca toate vasele, care vin din porturile dela Alicante și Taragona și din toate porturilor ce se află între aceste două, precum și dela insulele baleare, sînt a se supune unei observări de șapte zile. Cercetarea riguroasă medicală orînduită față cu toate celelalte porturi spaniole este a se menține și mai departe.

Epidemia de bubat bătute cercul Uioarei din comitatul Albei-de-jos făcînd multe jertfe mai ales între copii de sub 10 ani.

Ne pare rău. În coloanele foii sale dl Pavel Rotariu, avocat și redactor în Timișoara, aruncă eară așa în „fuga penei” unele vorbe grele la adresa „Tribunei”. Decînd șcim, că dl Rotariu scrie numai în numele său și după-ace chiar d-sa a mărturisit în jiarul său, că i-se întîmplă adeseori de nu-și trage bine seama despre cele-cel scrie, credem a fi dispensați a-i da vre-un răspuns. Ne putem dispensa cu atît mai mult de această sarcină neplăcută, cu cît dl Rotariu scrie de astădată despre lucruri, care el prin pozițiunea sa nici că are posibilitatea de a le cunoaște. Așadar... ne pare rău.

Incendii. Ieri după amiazi pe la oarele 5 a izbucnit în Ocna-Sibiului un foc mare, care, favorizat de vremea uscată, a cuprins degrabă o mare parte din sat și a prefăcut în cenuse vreo 70 de case împreună cu apertinențele economice. Paguba este considerabilă și în avari mișcătoare, căci bieții oameni erau toți la lucrul câmpului și n’au putut salva nimica din flacări. Asigurat n’a fost aproape nimenea.

— Ieri dimineață pe la 3 oare a izbucnit foc în o șură în Vesteș, care s’a lăsat foarte tare și a nimicit 12 edificii economice.

Ucișag fără voce. Doi copii de păstori cu numele Todor Tomaș și Ioan Hutca din Chisindia s’au jucat dîlele trecute cu

un pistol. Acesta, fiind încărcat, s’a sloboșit fără voce în mîinile lui Hutca și l’a lovit de moarte pe Tomaș. Contra nenorocitului ucișag fără voce s’a introdus cercetarea criminală.

Un conte primar comunal. Comuna rurală Tass din comitatul Pesta i’a ales primar pe contele Tibor Vay, care a primit alegerea, dar’ a renunțat la emolumentele împreunate cu funcțiunea de primar.

Un stăpîn brutal. Ovreur S. Levi, cărcimar în Mad, a avut o servitoare cu numele Ana Popa, orfană de 14 ani. Perind Ovreiceii un oare-care obiect din casă, au bătut pe servitoare ca l’ar fi furat, deși aceasta se jura în fel și formă că nici nu l’a vîdut. Într’o seară, cînd nu era nimeni în cărcimă, a chemat Ovreur copila în casă și a bătut-o, pînă-cînd i-a umplut trupul de vinețeli. Asigurîndu-l copila și atunci de nevinovăția ei, Semitul bestial a legat-o de mîni și de gît și a spînzurat-o. Dar’ în acel moment a sosit cineva la cărcimă și a conturbat pe Ovreur în lucrarea sa neomenească. El a deslegat fata și a închis-o într’o cămară. A doua zi copila s’a dus la tutorul și cu el împreună a scos atestat medical, pe baza căruia a făcut arătare contra Ovreurului. „Hunyad” spune, că în *visum repertum* s’au constatat urmele funiei la mîinile și gîtul fetei și afară de aceea ne-numerate leziuni destul de grave. Sperăm că bestia ovrească își va primi pedeapsa cuvenită.

Alegerile dietale în Bucovina. Precum citim în „Revista Politică” (Nr. 12 din 15/27 Iunie a. c.) societatea română politică „Concordia” a numit pentru 8. district pe următorii candidați naționali: Ex. Sa bar. Alex. Vasilco, George cav. de Flondor, Mihail de Goian, Nicolae baron Musteștea, Iancu cav. de Zotta, Victor bar. Styrcea, Oreste Renney de Herșeni și Eudoxiu baron Hurmuzachi.

Pungășie obrasnică. „Neue Freie Presse” împărtășește, că la 27 I. tr. n. a sosit în Viena un comerciant din București cu numele Apostolu Valica dimpreună cu un anumit Danil Fischer, care mai pe urmă a fost cassar la un circ din București. Ambii au tras la un hotel din Leopoldstadt și au logiat împreună în aceeași oale. Valica, un om tînăr de 29 de ani, din cauza unei boale de plămîni voia să cerceteze un loc de cură din Austria. La oara 12 și jumătate noaptea se culcăra, și cînd comerciantul se deșteptă pe la 3 oare dimineața, Fischer nu se mai afla aci. Valica numai decît căută sub perină și află, că soțul său îi furase portofelul cu circa 500 fl. și orologiul său de aur cu lanț în valoare de 300 franci. În portofel erau 41 note de cîte 10 fl., 5 de cîte 5 fl., 5 napoleoni și pasaportul de călătorie. Fischer, a cărui urmărire s’a introdus, e aproape de 40 de ani, mic și slab, are părul blond, mustețele blonde și o barbă mică blondă, de un teint brun și are dinții negri. Vorbesce nemțesc și românesc.

Principele Ferdinand al Bulgariei a plecat ieri dimineață din Viena la Karlsbad pentru a-și începe cura. În suita sa se aflau majorul Stoianovici, medicul Icalovici și consilierul de carte Fleischmann.

Un nou artist în — foame. De prezent se produce în Londra un „artist” cu numele Jacques în arta de a răbda foame. Acest urmaș al vestitului Succio voește să nu mănînce nimica 42 de zile, neluînd la sine decît mici doze dintr’un prav extras din unele plante engleze. El s’a pus sub control medical și se arată, se înțelege, pentru bani.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Viena, 1 Iulie n. Foile de aici anunță, că ministrul sîrbesc cere dela regență, ca Milan să fie exilat pe vieață. Milan se află de două luni în dușmănie declarată cu guvernul. Milan a voit, ca guvernul să păsească cu energie contra Nataliei și ca regență să iee pozițiune contra ministerului radical al lui Gruici. Dar’ regența, vîdînd marile primejdii ale acestui pas, ține cu guvernul. Mai departe n’a isbutit Milan să se unească cu Garașanin, care a declarat, că Milan este nerecunoscător și că partidul progresiv va umbla pe căile sale. Probabil, că lui Milan nu-i va rămîne alta, decît a pleca în străinătate, după-ce în Sîrbia preste tot nu mai are aderenți. Aici se susține foarte hotărît scirea, că situația din Belgrad dă privilegiu la cele mai mari temeri și că crisa poate isbucni în tot momentul. Ministrul a cerut dela regență expulsarea lui Milan, care încă a cerut expulsarea Nataliei.

Belgrad, 1 Iulie n. (Scirea dîarelor din Budapesta.) Aici s’a răspîndit scirea neliniștitoare, că partidul radical plînuiesc un atentat contra lui Milan. Scopul lățirii acestei sciri este probabil de a intimida pe regele Milan, care cu toate aceste n’are de gînd să părăsească Belgradul.

Bibliografie.

„Vieața municipală la Pompei”, de Ioan Kalinderu. București, tipografia curții regale F. Gölz fi. Pasag. român 12. Prețul 4 lei.

Din „Istoria Românilor în Dacia-Traiană” de A. D. Xenopol a apărut volumul al III-lea cuprîndînd epoca dela moartea lui Petru Rareș pînă la Mateiu Basarab și Vasile Lupu, 1546—1633, expusă pe 680 de pagini mari în 8° și însoțită cu 2 planuri ale bătăliilor lui Mihaiu-Viteazul, cea dela Călugăreni și cea dela Mirisliu. Cuprînde un capitol însemnat asupra istoriei Românilor din Ardeal de pe timpul cînd parte din ei părăsiră Transilvania pentru a trece munții în Muntenia și Moldova, pînă la revoluția încercată de ei cu privilegiul venirii lui Mihaiu-Viteazul în țara din centrul Carpaților. Deasemenea o expunere a mișcării culturale a Românilor din Ardeal în vremile cele dîntîiu ale ivirii ei. Și această parte a eminenței scrieri a profesorului din Iași se recomandă prin aceleași însușiri, ca și celelalte două volumuri apărute mai înainte. Toată expunerea este întemeiată pe isvoare citate și reproduse în mai bine de 1000 de note în textul lor original. Stilul este tot atît ds atrăgător, lîmpește și curgător, încălzit adese-ori de viaa suflare a iubirii de popor, care străbate ca un foc ascuns prin șirurile cărții.

Volumul a fost editat și în părți fără legătură cu restul istoriei sub titlul de „Epoca lui Mihaiu-Viteazul”.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitatiuni:

— 17 Septembrie st. n. imobilele lui Francisc Lukinich decătră judecătoria cerc. din Madoș.

— 25 August st. n. imobilele văduvei Clara Fildváry născ. conte Haller decătră judecătoria cerc. din Sighișoara.

Edicte:

— A se înșina pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Iosa Crișan (din Boroșineu), la tribunalul reg. din Arad;

— la rēmasul după Ioan M. Vuici, la tribunalul reg. din Panciova;

— la rēmasul după Ladislau Moca (din Hagymăfalva), la tribunalul reg. din Oradea-mare;

— la rēmasul după Ioan Bădilă, la judecătoria cerc. din Zernești;

— la rēmasul după Eva Muntean născ. Subu (din Toracul-mare), la tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Posturi vacante:

— Un post de cancelist cl. II. la tribunalul reg. din Szabadka. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de conducător adj. de cărți funduare cl. II. la judecătoria cerc. din Gălszecs. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de practicant de concipient cu diurnă la direcțiunea financiară din Brașov. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

Călîndarul zilei.

20 Iunie (2 Iulie) 1890.

Iulian: Metodie
Gregorian: Cerc. Mar.
Soarele: răsare 4.5, apune 8.0

Buletin meteorologic.

Sibiu, 1 Iulie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.6)				
Observată	Diferența din prețiuș	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
720.6	—2.8	+21.2	+22.5 +17.1	S

Din țeară, 28 Iunie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta	760	+21.6		
Sîtmăr	760	+21.0	V	1
Cluj	760	+18.6	N	2
Orșova	762	+17.8		
Timișoara	760	+24.9	SV	2
Arad	760	+21.7	SV	4
Panciova	760	+24.0	V	1

Sosiți în Sibiu.

La 1 Iulie n.

Hotel „Neurhrer”. Wermescher, econom din Rehin. Lichtenstein, comerciant din Viena. Csiki, privatier din D.-Sămmartin. E. Neuhirer, preot din Cetatea-de-Baltă. Lemberger, Vokl și I. Salzmann, comercianți din Viena. I. Pasca cu familia, notar. Lăzar, privatier din D.-Sămmartin.

Hotel „Imperatul Romanilor”. Ant. Palovszky, privatier din Ciuc-Săngeorgiu. Antoniu Zacharias, privatier din Ciuc-Serviz. Ulric Strassa, sublocotenent din Budapesta. Mauriciu Săndor, comerciant din Viena. I. Deák, medic din Cluj.

Hotel „Meltzer”. I. Karinger, sublocotenent din Viena. Petru Șinca, capelan din Bez. Richard Held, soblocotenent din Viena. Adam Groza, protopop din Budapesta. Czigler, sublocotenent din Budapesta.

Hotel „Habermann”. Luisa Umling cu familia, din Sebeșul-săseș. L. Pongrácz, capelmăistru din Cluj. Petru Gyarky, musicant din Ciucsereda.

Economie.

Starea sēmēnăturilor în Ungaria.

Ministrul de agricultură reg. ung. contele Bethlen, în interesul general, a dispus publicarea urgentă a datelor statistice asupra stării sēmēnăturilor, așa ca acele să se poată publica în fiecare săptămîni la două zile după sosire, și adecă mai înțîiu consecutele procentuale. După datele autentice publicate de „Bud. Korr.” reese, că grăul, care de jumătate e mijlociu, de jumătate mai bun ca de mijloc, s’a mai îndreptat încâtva. Deasemenea s’a îndreptat și sēcara, din care o treime e mai bună ca de mijloc. Orzul s’a făcut mai slab, dară un pătră e încă tot mai bun ca de mijloc și aproape două treimi de mijloc. Mai puțin bine stă ovēsul, mai bine ca de jumătate e de mijloc și o treime bună mai slabă ca de mijloc. Cu toate aceste, dacă în momentul din urmă călduri prea mari nu vor micșora calitatea, sînt prospecte de o recoltă bună.

După datele statistice dela 26 Iunie, din arealul de 5,197.346 jugere cultivate cu grău, 2/4 procente stau sub mediocritate, 50/5 procente mediocre și 47/1 preste mediocritate.

Sēcara: din arealul de 2,216.891 jugere, 2/07 procente sub mediocritate, 59/55 mediocre și 38/38 procente preste mediocritate.

Orzul: din arealul cultivat de 1,826.578 jugere, 15/75 procente sub mediocritate, 64/40 mediocre și 19/85 preste mediocritate.

Ovēsul: din arealul cultivat de 1,831.029 jugere, 32/2 procente sub mediocritate, 59/9 mediocre și 6/9 procente preste mediocritate.

Societatea pe acții a căii ferate vicinale Murēs-Ludoș—Bistrița a ținut la

28 I. tr. n. în Cluj adunarea sa ordinară sub presidenția contelui Coloman Eszterházy. Comerciul cel slab de cereale în anul 1889 a influențat nefavorabil asupra rezultatului; totdeodată anul 1889 arată o urcare a comunicațiunii față cu anul premergător. Între produsele, care au avut o comunicație mai mare, sînt: fîn, grău, ovēs, porumb și alte produse economice, lemne de foc și de lucru. După satorirea bilanțului s’a decis întrebuițarea cîștigului ce rezultă spre rēscumpărarea couponului pe 1889 al obligațiunilor cu prime.

Prețul cerealelor în Moldova. Citim în „Românul”: Din Moldova primim scirea, că din cauza scerșului, care reține agricultorii pe la țeară, o stagnațiune deservită în afaceri. Prețuri nu s’au exprimat deloc în cursul săptămîinii. Rapița cotateă ca și Joia trecută, 1275 lei vagonul, calitatea primă.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuite în 16 Iunie 1890.

I. Dreyfus lui Politti, grău 1580 hect., 12/30 lei. Nichiforescu lui Agent, porumb 2150 hect., 6/30 lei. A. Ionescu lui Agent, porumb 2000 hect., 6/15 lei. Ţuclos lui Chrisovelon, porumb portocal. 3900 hect., 6/54 lei. Ţuclos lui Chrisovelon, porumb portocal. 2900 hect., 6/54 lei. Ţuclos lui Negroponte, porumb 7000 hect., 6/10 lei. Cuclelis lui L. Mendl, porumb 10.200 hect., 6/05 lei. Haracopu lui L. Mendl, porumb 12.900 hect., 6/24 lei. Evloghio lui L. Mendl, porumb 6500 hect., 6/37 1/2 lei. Cusoff lui L. Mendl, porumb 2900 hect., 6/55 lei. Bach lui L. Mendl, porumb 3220 hect., 6/50 lei. Archondi lui L. Mendl, porumb 3500 hect., 6/05 lei. Marghiloman lui G. Mendl, porumb 3500 hect., 6/— lei. Marghiloman lui G. Mendl, porumb 4000 hect., 6/15 lei. Vamvuri lui G. Mendl, porumb 1200 hect., 6/25 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 27 Iunie Grăul hectolitru fl. 7 — grău mestecat fl. 4.70, sēcara fl. 4. — pînă fl. 4.60, ovēs fl. 2.80, cucuruzul fl. 3.80, mālăul fl. 3.60 mazeră fl. 5.70, linteă, 6.50, fasolea fl. 3.60, crumpele fl. 1.20, carnea de vită p. chilo 44 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 28 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 30 Iunie n. s’au notat: unguresci bētrāni grei 45. — cr. pînă 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47. — cr. pînă 48 1/2 cr., de mijloc 46. — cr. pînă 47 1/2 cr., ușori 44. — cr., pînă 45. — cr., marfă țērāneacă, grea — cr., pînă — cr., de mijloc 44. — cr., pînă 54 1/2 cr., ușoară 42. — cr., pînă 45 1/2 cr., romānesci, de Bako ny grei 48. — cr., pînă 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., pînă — cr., transito ușori — cr., pînă — cr., transito sēr besci grei — cr., pînă — cr., transito de mijloc 47. — cr., pînă 48. — cr., transito ușori 47. — cr., pînă 47 1/2 cr., igrășați cu h gînd — cr., pînă — cr., per 4% cumpērați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Iunie 1890.

Mărfuri	Cantitatea pe hec.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea pe hec.	Prețul pe 100 chilogr.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grău						
Bănățeneș nou	74	—	79	—	—	—
Grău dela Tisă.	78	7.75	7.85	79	7.85	7.90
Grău de Posta	78	7.70	7.80	79	7.80	7.85
Grău de Alba-regală	78	7.75	7.85	79	7.85	7.90
Grău de Băcska	78	7.75	7.85	79	—	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—	—	—

Sēmînte, vechi ori noue		Solul	Calitatea per hec.	Prețul per 100 chilogr.	dela	pînă
Sēcara				70—72	7.10	7.40
Orz				60—62	—	—
Nutreț de vînars de bere				64—66	—	—
Ovēs				39—41	8.60	8.85
Cucuruz (porumb)				75	5.05	5.10
de alt soi				73	4.95	5.00
de primă				—	5.00	5.75

Mărfuri pe termen	Cantitatea pe hec.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea pe hec.	Prețul pe 100 chilogr.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grău						
Cucuruz						
Ovēs						
de primă						
de toam.						
Iunie						
Iul. Aug.						
de toam.						
per 100 chilogr.						
6.03						
6.05						

Produse diverse		Solu		Cursul	
				dela	pînă
Sem. de trif.	Lucerna ungurească			50.—	55.—
„	franceză			—	—
„	italiană			—	—
„	roșie			28.—	33.—
„	rafinat			43.—	43.50
Oleu de rap.	dela Posta			51.—	51.50
Oleu de in	dela țeară			41.—	42.—
Uns. de pore	avîntată			50.—	51.—
Slănină	afumată			35.—	36.—
Șos				—	—
Prune	din Bosnia, în buți			—	—
„	din Sîrbia, în saci			—	—
Lictar	slavon, nou			21.—	22.—
Nuci	bănățeneș			—	—
Gogoși	din Ungaria			—	—
„	unguresci			—	—
„	sîrbesci			—	—
„	brută			—	—
„	galbină străcurată			—	—
Ceară	de Rosenau			126.—	126.—
Spirit	brut			12.25	12.50
„	Drojdiițe de spirit			14.75	15.25

Cursul pieței din Sibiu.

Din 30 Iunie st. n. 1890.

Hârtie-monetă română Cump. 9.20 vînd. 9.25
Lire turcești „ 10.50 „ 10.55
Imperiali „ 9.50 „ 9.55
Ruble rusești „ 1.33 „ 1.34

Bursa de Budapesta.

Din 23 Iunie st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6% 103.40
„ „ 4% 99.65
„ hârtie 5% 117.—
Împrumutul căilor ferate ung. 96.90
Am

Nr. 107/1890.

[916] 1-3

Concurs.

Devenind vacant postul de învățătoare pentru lucrul de mână femeiesc, desenul liniar și din mână liberă după metoda mai nouă probată și adoptată în institutele corespunzătoare publice, muzica vocală și caligrafia la școala civilă de fete cu internat a „Asociațiunii transilvane pentru literatură română și cultura poporului român”, pentru ocuparea aceluia se scrie concurs cu termenul până la 31 Iulie n. anul curent.

Doritoarele a ocupa acest post au să prezente următoarele documente:

- atestat de botez;
- document că posed pe deplin dexteritatea recerută la predarea obiectelor numite mai sus;
- o adeverință autentică în scris despre toate studiile pregătitoare pentru această profesiune și despre ocupațiunea de până acum;
- fiind limba română limba de propunere, să dovedească, că posed deplin această limbă în vorbire și scriere, așa încât să fie în stare de a da elevelor toate explicațiunile necesare în limba maternă în toate

trei ramurile acestei profesiuni cu termeni adoptați în cele mai bune școli profesionale românești, pe unde se află de acele.

Cu postul ce este a se ocupa sunt împreunate următoarele emolumente:

- salar anual de 240 fl.;
- întreaga întreținere în internat (cuartir, spălat, vîpt etc.).

Se vor preferi concurențele, care vor dovedi, că sînt în stare să instrueze și în gimnastică; pentru prevederea gimnastice alese va primi o remunerațiune separată.

Funcțiunea în anul dîntîu va fi provisorie, după care aplicare poate să devină definitivă în condițiunile prevădute atât în legea statului, cât și în statutele și regulamentele internatului. Renunțarea la această funcțiune sau demisiunea eventuală are termen de trei luni.

Din sedința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatură română și cultura poporului român”, ținută în Sibiiu la 23 Iunie 1890.

G. Baritiu,
preș.

Dr. I. Crișian,
secretar II.

Bere prima de Culmbach.**AVIS!**

Înștiințez onoratul public, că dela 26 l. e. desfac în localul meu din

strada Cisnădiei Nr. 21

BERE PRIMA de CULMBACH

și invit p. t. publicul cu tot respectul să facă o probă cu această bere.

Cu distins respect

C. Kantlehner,

restaurateur.

[913] 3-3

Bere prima de Culmbach.**Institutul tipografic în Sibiiu.****Strada Cisnădiei Nr. 3.****Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.**

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș. Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăciutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănioul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teără.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nușci-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pécuarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa-mică—Sibiiu							
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de porcane	Tren de porcane		Tren accelerat	Tren de porcane	Tren accelerat	Tren de porcane		Tren accelerat	Tren de porcane	Tren de porcane		Tren accelerat	Tren de porcane	Tren de porcane		Copșa-mică	4.05	10.47	7.10	
Viena	3.25	8.—	10.50		București	7.35			4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51		Șeica-mare	4.35	11.17	7.43		
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08		2.35	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27		Loamneș	5.16	11.58	8.27		
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37		3.18	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos	1.56	5.44		Ocna	5.47	12.29	8.59	7.—	
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38		2.13		4.20	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06		Sibiiu	6.10	12.52	9.23	7.35	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Brașov	2.43	4.00		10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28		Sibiiu—Copșa-mică					
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Feldioara	3.12	4.44		11.18	Györök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56		Sibiiu		7.35	3.35	4.34	9.50
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Apatia	3.32	5.20		11.30	Pauliș	3.05	4.46	6.23	Braniica	3.53	7.26		Ocna		8.02	4.09	4.58	10.14
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Agostonfalva	3.47	5.47		11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Ilia	4.18	7.45		Loamneș		8.30		5.25	10.40
Bucia					Homorod	4.20	6.35		12.27	Conop	3.39	5.16	6.52	Gurasada	4.43	8.10		Șeica-mare		9.05		5.55	11.10
Cucia					Hașfalău	5.25	8.12		1.35	Bérvava		5.38	7.17	Zam	4.53	8.20		Copșa-mică		9.34		6.20	11.35
Huiedin	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.45	8.47		1.59	Soborșin		5.53	7.33	Soborșin	5.21	8.48							
Stana	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	6.12	9.29		2.32	Zam		6.33	8.20	Bérvava	5.56	9.17							
Aghirș			6.38	5.49	Medias	6.33	10.10		2.59	Gurasada		6.58	8.49	Conop	6.46	9.54							
Ghirbău			6.59	6.17	Copșa-mică	6.46	10.32		3.13	Ilia		7.22	9.16	Radna-Lipova	7.02	10.09							
Nădășel			7.11	6.28		6.48	10.42	11.47	3.18	Braniica		7.38	9.32	Arad	5.49	7.36	10.38						
Cluj			7.24	6.44	Micăsasa		11.01	12.04	3.33	Deva		7.54	9.51	Pauliș	6.06	7.50	10.51						
			6.02	7.39	Blaj		11.37	12.32	4.03	Simeria (Piski)		8.14	10.18	Györök	6.24	8.03	11.03						
Apahida			6.12	7.54	Crăciunel		11.52	12.44	4.14	Orăștie		8.43	10.44	Glogovaț	6.53	8.26	11.27						
Ghirșiș							7.51	12.23	1.06	Jibot		9.12	11.14	Arad	7.06	8.38	11.38						
Cucerdea							7.58	1.23	1.30	Vințul-de-jos		9.34	11.39	Szolnok	7.45	9.05	12.10						
Uioara							8.15	1.50	1.54	Alba-Iulia		9.56	12.05	Budapesta	11.51	2.25	4.47						
Vințul-de-sus								2.20	2.16	Teiuș		10.17	12.26	Viena	1.55	5.50	7.45						
Aind								2.28	2.23			10.44	12.58		7.20	1.40	6.05						
Teiuș									5.51														
									6.05														
Crăciunel									6.72														
Blaj									7.52														
Micăsasa									7.82														
Copșa-mică									8.10														
Medias									8.30														
Elisabetopol									8.50														
Sighișoara									9.05														
Hașfalău									9.19														
Homorod									9.43														
Agostonfalva									10.02														
Apatia									10.41														
Feldioara									10.56														
Brașov									11.13														
Timiș									11.32														
Predeal									12.07														
București									12.37														
									1.26														
									1.47														
									2.23														
									2.33														
									3.15														
									3.47														
									9.30														
									11.35														